

EEN MALCHUS

Hugo Lambrechts-Augustijns

In de volksmond is een *malchus* een kopje dat een oor mist.

Malchus was de diens knecht van de hogepriester Kajafas, wie door Petrus een oor van het hoofd werd geslagen. “Simon Petrus had een zwaard bij zich. Hij trok het en verwondde daarmee de knecht van de hogepriester door hem het rechteroor af te slaan. De naam van de knecht was Malchus (Johannes 18, 10). In het Mattheus-evangelie wordt beschreven dat een van Jezus’ gezellen naar zijn zwaard greep en met één houw de knecht van de hogepriester het oor afsloeg. (Mattheus 26, 51) Marcus verhaalt dit gebeuren praktisch hetzelfde en vernoemt ook niet de naam van de knecht (Marcus 14, 47). Volgens Lucas raakt Jezus het oor van de knecht aan en geneest het (Lucas 22, 50-51). Als geneesheer toonde Lucas veel belangstelling voor de genezingen die Jezus verrichtte.

Kajafas, oorspronkelijk Jozef Qajjafa en in het Aramees Jehosef bar Qajfa, was de hogepriester in de Joodse tempel van 18 tot 36 n. Chr. Hij was gehuwd met een dochter van de hogepriester Annas. Malchus is waarschijnlijk verlatijnst van het hebreeuwse Melech.

El Melech Neëman is Hebreeuws voor: trouw aan de Koning (in de betekenis van God). De Hebreeuwse wortel ‘*mn*’ betekent: steunen, bevestigen, betrouwbaar zijn. Het is de afkorting van *Amen*: het zij zo.